

Balada o tahací harmonice

Ivo Jahelka

1. Znal jsem chlápka vod Hradce, Jan měl jméno křestní,
bývala s ním legrace, než měl malér trestní,
oznámila Andula bezpečnostní moci,
že Jan, příjmením Bambula, znásilnil ji v noci.
Po skutkové stránce bylo všechno vcelku jasné,
však pokud jde o paragraf, tak to teda zas ne,
a v soukolí zákonnosti začalo to skřípat,
slyšte, kterak odehrál se tenhle zvláštní případ.

R: Tralala, tralala, dala nebo nedala
k lásce svolení - jasný to není.

2. Lojza, manžel Andulky, v šenku zpíval s Jankem,
až se třásly tabulky jak při jízdě tankem,
k půlnoci se chtělo mu hrábnout si do kláves,
však nesloužilo tělo mu, už nepřešel by náves,
a tak poslal Janka do svý chalupy na rynku
pro tahací harmoniku, že zahrajou si k drinku,
pod postelí v ložnici ji najde jistě snadno,
a pokud jde vo Anku, tak budit není radno.

R:

3. Prošel Janek stavením až před manželské lože,
šmátral s dechem tajeným, kde nástroj měl být složen,
co mu v oné vteřině asi táhlo lebkou,
když nahnátnul v peřině Anči kůži hebkou,
neodolal pokušení, přilehnul si k Ance,
zezadu pak využíval nabídnuté šance,
že se vrátil manžel z krčmy, myslela si Anka,
když tam potmě v polospánku milovala Janka.

R:

4. Když pobavil se trošku a užil si notně,
sebral gatě, garmošku a zmizel zas potmě,
do hospody pospíchal, dýchal trochu ztěžka,
když ho Lojza vyslýchal, kdeže tak dlouho mešká.
Lojza přišel domů k ránu, usnul jako špalek,
hříšný Janek, ten se svého činu trochu zalek',
jestli tohle všechno praskne, bude pěkná mela,
a celá ta záležitost k rozuzlení spěla.

R:

5. Ráno Lojza Andulou za ten sex byl chválen,
když vzpomněl na noc minulou, trefilo ho málem,
Anču zbančil, vzápětí pak běžel Janka zkásnout,
Anča z toho napětí to šla hned všechno prásknout.
Studovali paragrafy, zákonníku znění,
přece dobrovolně spala s ním, to znásilnění není,
nakonec byl Janek kvůli nezvládnuté touze
pro trestný čin poškození cizích práv odsouzen.

*: Tralala, tralala, dala - vlastně nedala ...